

Építik a metró észak-déli vonalát

Még el sem készült a kelet-nyugati metró — a Deák Ferenc tértől a Déli pályaudvarig húzódó mintegy 4 kilométeres szakaszon jelenleg az építészeti kialakítás, a szerelés és hurkolás munkái folynak —, máris javában dolgoznak az építők az „észak-déli” állomásain. Épül már a Ferenc körút és az Üllői út kereszteződésénél a metró mozgólépcsője, s megkezdődtek a Ráday utcában a Kálvin téri állomás építésének előkészületei.

Az Újpestet Kispesttel összekötő vonal északi végállomása Újpesten, az István téren lesz. Az új, 15 kilométer hosszú vonalról a

Deák Ferenc téren lehet átszállni a kelet-nyugati metróra. Itt lesz a két metróvonal és a millenniumi földalatti csomópontja.

Az észak-déli metró négy ütemben épül meg, összesen 8,3 milliárd forintos beruházással. 1976-77-ig elkészül a vonal Deák tér és Nagyvárad tér közötti középső szakasza, majd folytatódóan a Határ útig építik meg az alagutat. Ezt követi a Deák tér és Árpád-híd közötti 3,9 kilométer hosszú szakasz, végül a negyedik építési ütemben készül el az Árpád-híd és az István tér közötti 4,2 kilométeres alagút. (MTI)

Vöröskeresztes olimpia

Tegnap a margitszigeti Üttörőstadion pályáján látta hozzá utolsó versenyfeladatát teljesítéséhez kontinensünk vöröskeresztes olimpijonjai.

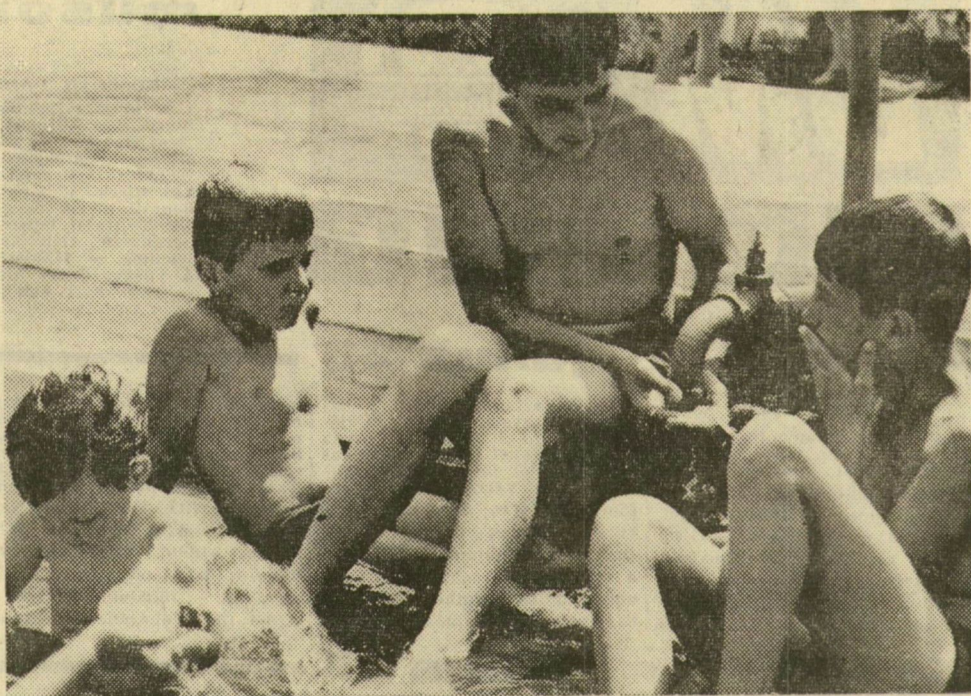
Az olimpia tanulságairól, továbbá az ifjú vöröskeresz-

tesek mozgalmának idősebb kérdéseiről pénteken és szombaton a delegációk vezetői tanácskoznak majd. A fiatalok a következő héten országjáró túrákon vesznek részt.

Új kénsavgyár alapozása

A szolnoki Tiszamenti Vegyiművekben alapozzák a második lengyel és egyben a nagyüzem negyedik kénsavgyárát. A Tiszamenti Vegyiművek és a lengyel Nysa Gépgyár szocialista szerződést kötött, amelyben a lengyel fél vállalta, hogy az évi kétszáz ezer tonna kapacitású kénsavgyár, mintegy száztizenöt millió forint értékű gépi és technológiai berendezését határidőre szállítja. A lengyel gyár pontosan teljesíti vállalt kötelezettségét. A háromszázhatvan vagonnyi gépi és technológiai berendezés már megérkezett és a lengyel szakemberek irányításával gyors ütemben folytatják a technológiai szerelést. A négyszázmillió forintos beruházással épülő, a vegyiművek eddigi legnagyobb kénsavgyára a tervek szerint 1972 második negyedévében kezdi meg próbüzemelését.

Üzembe helyezésével a vegyiművek évi kénsavtermelése tizenötezer tonnával meghaladja a félmillió tonnát. (MTI)

Gyereknnyár

Suhogó nádas. A vízig keskenyke út vezet. Városzéli csönd, s a csönd közepén a tó. Nem is igazi tó ez, csak afféle kiöntés, amely a levezető árok mellett alakul ki. Igazi horgász nem is téved erre, tudja jól, hogy a nagy halak másfelé tányáznak. A gyerek még nagynak látja a víztükröt. Botot farag, zsinórt és horgot kerít hozzá, meg egy bádogdobozt. Aztán leül a partra, és vár. Nyár van, el kell ütni valamivel az időt.

lehet focizni is, amíg ki nem gyűjtják a lámpákat.

— A szüleid nem játszanak veled néha?

— Nincs idejük. Este anyám megfőz nekem másnapra.

A tó, a csönd, egy-egy loccsanás a Békabánatot juttatja az ember eszébe. Zelk vidám-szomorú gyerek-kötetét: „Este jó, este jó, este mégis jó. Apu olvas, anyu főz, együtt lenni jó.”

Ezen a nyáron 604 általános iskolás tölti napjait a különböző szegedi iskolákban. Hat helyen játszhatják, fürödhetik végig a napot, amíg szüleik hazatérnek. Játékokat vett a tanács több tízezer forintért, hogy a még alig tízenévesek jól érezzék magukat. Leendő tanárok ügyelnek többségben rájuk, napi háromszor étkeznek. De ez a hároméves, a szokásos napközgardának is csak a húsz százaléka, az egésznek pedig csak hat-hét. S hova lesz a többi?

Ilyenkor mennek nyaralni a nagymamához, a rokonokhoz. Vagy éppen dolgozni. Ahogy egy tanár mondja: divatba jött a munka. Nem a muszáj hajtja a szülőket arra, hogy a gyerek dolgozzon, hanem annak felismerése, hogy annak van igazán értéke, amit saját keresetéből vesz meg. S bár jórészt csak a hetedikesek, nyolcadikosok kapnak munkát: térszekben, a vasútnál, üzemekben, tiszteletre méltó nevelési módszer ez így is.

TÁBOR VAGY MUNKÁ

A nyár a szabadságok idő-

APU OLVAS

— Ha rap-nak-e a halak?

— állók meg mögötte.

— Elég keveset fogtam ma — int a bádogdoboz felé, amelynek vizében néhány félujjnyi halacska kering. — Tessék már megmondani, mennyi idő van?

— Négy. Hányra kell ha-zaérned?

— Ötre. Akkor jönnek haza.

— Ezt csinálod egész nap?

— Nem mándig. Csak a haveromat elvitték a szülei nyaralni. Amikor itthon van, focizni is szoktunk.

— Olvasni, nem?

— Á, egész évben csak tanul az ember. Mert szigorúak ám a szüleim.

— Hányas voltál?

— Négyes. Volt néhány harmasom is.

— Nyáron nem unatkozol.

— Dehogyan is. Mindig van valami szórakozásom.

— Este?

— Megnézem a televíziót. De ilyenkor nyáron későig

szaka. De az egészre, a három hónapra többnyire csak a gyerekek szabadok. Túl az iskola túrt vagy megszokott fegyelmén, a drukkolva várt bizonyítványon. Falun: két, a munkát könnyíteni felszabadult dolgozók kéz. Városban: néha gond. Mit csinál a gyerek egésznap? Mert nem mindenki kerülhet táborba, egész nyárra semmiképp sem. S dolgozni? Istenem, nekik is kell egy kis pihenő.

Szegeden 9940 általános iskolás gyerek tanul. A napközisek létszáma iskolaidőben harmadja ennek: 3063. Indokolt esetben ezek egy része a szünidőben is napköziben lehet. A kérelmeket aszerint bírálják el, hogy erre melyik családnak van a legnagyobb szüksége. A városi tanács művelődésügyi osztályán idén el is csodálkoztak, mert senkit nem kellett visszautasítani: éppen hogy csak kitöltötték a keretet a jelentkezők.

NAPPÉNYBEN

Munkásszönyvallo-

mása jegyzetlapról: Négy gyerekkel, hogy is juthatnánk el nyaralni. Ha kivesszük a szabadságot, lejárunk a strandra, akkor azért pihenünk mi is. A legnagyobbat idén elviszik a táborba, ennek nagyon örülünk, bár el se hinné az ember, mennyi kiadással jár. Valósággal ki kell stafírozni, nem engedhetem el úgy, ahogy itthon szokott lenni. Igaz, majd ő is hozzá tesz valamit a keresetéből, ha hazajön, és dolgozik egy hónapot.

Azoknak, akik nem tudják elvinni-küldeni a gyereket nyaralásra, a legnagyobb segítség, ha a tanács megteszi ezt. A balatonkesei táborban kéthetenként 120-120 gyerek nyaral, egy nyáron összesen 480.

Előtte, s utána itthon nehezebb. Mert „elvan a gyerek, ha játszik”, de ma már — mondja tűnődve az apa — nem lehet „kicsapni” az utcára, mint szüleit valaha. Kevesebb a grund, a forgalomtól mentes utca. S a lakásban: oda nem engedhetem be a barátaival, mert felfordulást csinálnak.

Még jó, hogy vannak erre felé tavak, ahol újnyi halak úszkálnak gyanútlanul, töltésoldalak, ahol gyíkokra lehet vadászni. S ha a bádogdobozt szemétre hajtja a szülői önkény, másnap lesz új doboz, új víz és halak.

S az este a napsütés után ilyenkor csak kilenc órákor érkezik.

Veress Miklós

Ismét vízhiány Csőtörés az iparkörzetben

A tegnapi rossz napja volt az iparövezetben levő jó néhány üzemnek. Hajnali fél 4-kor ugyanis eltört a 30 centiméter átmérőjű főnyomó vívezeték, így aztán víz nélkül maradt a tejüzem, a házgyár, a DÉLEP-telephelye, az AGROKER, és a MEK-telep. A cső a DÉLEP-telephely Dorozsmai úton levő bejáratánál tört el, ahol a KEVIEP építkezik. A nyomóvezeték mellé egy másik csövet fektettek, ami elmozdult, mert feltehetően nem dúcoltak alá kellőképpen. Ennek következtében a főnyomó vezeték beszakadt. A kár mintegy 15-20 ezer forint és a rengeteg elfolyt víz is sokba kerül.

Nem sokkal a cső beszakadása után nekiláttak a helyreállításnak. Gyorsan elkészültek a munkával, hiszen a vízművek minden mozgósítható dolgozója ott volt. Eredményként délután 3 óra után ismét megindult a csőben a víz. Ám a majdnem egész napos kiesés így is meglehetősen sok gondot okozott az üzemeknek, leginkább talán a tejüzemnek.

Szeged ma mégsem maradt tej nélkül. A délelőtti műszak dolgozói ugyanis vállalták, hogy éjszakai munkával pótolják a kiesett időt. A vállalat nemcsak a város ellátása miatt fontos, hanem ezáltal az összegyűlt 80 ezer liter tejet is megmentették a dolgozók. A kisteleki tejüzem is segített, vállalta 16 ezer liter tej feldolgozását. Egyedül kakaót és joghurtot nem tud ma szállítani a tejüzem.

Meglehetősen nagy károkat és talán még több gondot okozott a csőtörés, a vízszolgáltatás majdnem egy-napos szünete. Pedig a város vízellátása enélkül sem nélkülözi a gondokat. Elkészült már a tarjáni víztorony. Mindenki azt remélte, hogy végre megszűnnek a gondok. Lesz víz mindenütt. Csakhogy nem egészen így történt. Ismét érkeznek a panaszok: jó néhány lakásban hiába nyitják ki a csapot, délutánonként, víz nincs.

Tavaly óta bizony alaposan megnőtt a vízfogyasztás. A múlt évi csúcstól

mindennap könnyedén „elkel”. Így aztán a tarjáni torony sem képes elegendő vizet tartalekolni. Eppen ezért a vízművek Újszegeden, a Töltés utca és a Rózsa Ferenc sugárút sarkán már építették a tarjáni torony pontos mását. A majdan 2300 köbméter vizet befogadó torony zsálaszával már magasan járnak a budapesti 31. számú Építőipari Vállalat dolgozói. Várhatóan egy hónap múlva készülnek el a munkával. Akkor már a generálkivitelezőn, a DÉLEP-en a sor. Rajtuk múlik, mikorra köthetik be a tornyot a város vízhálózatába.

A 16 millió forintba kerülő új torony is sokat segít majd. Csak hát a fogasztás is rohamosan nő. Szerencsére a vízművek — ha egyéves késéssel is — végre megkapta a régóta várt fürdőberendezést, amelynek a két évre tervezett program szerint bőségesen lesz munkája: új kutak fúrása. Így remélhetőleg előbb-utóbb utol éri magát a város, Csak ahhoz még jó néhány millió forint és némi idő is kell.

A fiatal mezőgazdasági szakemberek elhelyezkedése

A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium vizsgálatokat végzett az agrár felsőoktatási intézményekből kikerült fiatal szakemberek végleges munkába helyezéséről. Az agrár felsőoktatási intézményekben 1969-ben végzett mintegy 1000 fiatal csaknem 80 százaléka mezőgazdasági nagyüzemekben kezdte meg a munkát. A vizsgálat megállapította, hogy a mezőgazdasági nagyüzemek a korábbiakban többet tesznek a fiatalok megfelelő foglalkoztatása és megtartása érdekében.

A felmérések szerint a termelőszövetkezetekbe került 592 fiatal közül az egyéves gyakorlat után 82 százalékukat véglegesítették, az állami gazdaságok pedig 183 kezdőből 160-at — 87 százalékot — foglalkoztattak továbbra is. Különösen kedvező, hogy az éves gyakorlati idő után általában az ifjú szakemberek 95 százaléka kapott önálló beosztást. Ezen belül jelentős előléptetéssel került felelős munká-

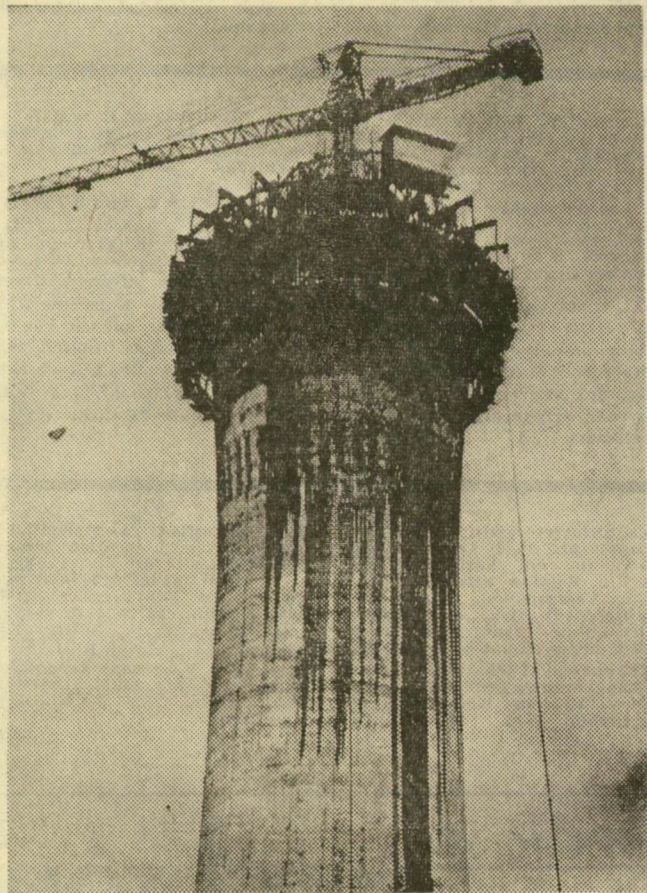
körbe a tsz-ekben dolgozó fiatalok 29, az állami gazdaságokban foglalkoztatott ifjú szakemberek 19 százaléka. A termelőszövetkezetekbe irányított fiatalok 95 százaléka már egyetemi vagy főiskolai végzettségű szakember mellé került, s jelentős támogatást kapott feladatainak ellátásához. A

termelőszövetkezetekben dolgozó ifjú szakemberek letelepedéséhez nagyban hozzájárult az is, hogy a megyei és járási szakigazgatási szervek állami támogatás-ként az egyéves gyakorlati idő lejártá után mintegy 400 fiatalnak adtak letelepedési segélyt, összesen 4,5 millió forintot.

Az állami gazdaságok viszonylag kevés kezdőt fogadtak, de a korábbi jó tapasztalatoknak megfelelően eredményesen segítettek szakmai fejlődésüket. Valamennyi állami gazdaságban megfelelően berendezett két-három személyes gyakoronki szobában lakhatnak a fiatalok, nagyon kedvezményes

terítési díj ellenében, s általában 11-13 forintért napjában háromszor juthatnak meleg ételhez. Az állami gazdaságok országos központja évente háromnapos vándorgyűlést tart a fiatal szakemberek részére, hogy bemutassa a legfejlettebb mezőgazdasági üzemek munkáját. Több esetben külföldi tanulmányutakat szerveztek, és jelenleg is tárgyalnak a szocialista országokkal a fiatal szakemberek cseregyakorlatáról.

Az egyéves gyakorlati idő után első munkahelyéről eltávozott fiatal szakemberek nagy része valamilyen egyéb MEM-intézménynél, -vállalatnál, állategészségügyi intézménynél helyezkedett el. A kihelyezetteknek összesen 94 százaléka dolgozik a MEM felügyelete alá tartozó szerveknél. A legtöbb indokolatlan mozgás a városokban volt, mert részben a vezetőik türelmetlensége, másrészt a fiatalok túlságosan nagy igényei miatt nem kerülhetett sor a véglegesítésre.

Az újszegedi víztorony építői már magasan járnak a csőszálaszával.